

УДК 338.242.2
UDC 338.242.2

ІНВЕСТИЦІЙНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ЯК ОСНОВА ФОРМУВАННЯ КОМПЛЕКСУ СТРАТЕГІЧНИХ ІНВЕСТИЦІЙНИХ РІШЕНЬ

Гайдай Г.Г., Національний транспортний університет, Київ, Україна

INVESTMENT POTENTIAL AS A BASIS FOR THE FORMATION OF A COMPLEX OF STRATEGIC INVESTMENT DECISIONS

Haidai H.H., National Transport University, Kyiv, Ukraine

ИНВЕСТИЦИОННЫЙ ПОТЕНЦИАЛ КАК ОСНОВА ФОРМИРОВАНИЯ КОМПЛЕКСА СТРАТЕГИЧЕСКИХ ИНВЕСТИЦИОННЫХ РЕШЕНИЙ

Гайдай А.Г., Национальный транспортный университет, Киев, Украина

Постановка проблеми. Транспорт є однією із складових частин економіки держави, яка забезпечує умови життєдіяльності суспільства, є важливим інструментом досягнення динамічного соціально – економічного розвитку країни та її регіонів.

Для підприємств автомобільної галузі, в сучасних умовах, посилення конкуренції у сфері транспортних послуг істотно зростає потреба у підвищенні рівня конкурентоспроможності. Покращення параметрів функціонування АТП значною мірою залежить від стану фінансування програм їх розвитку, важливу роль у забезпеченні яких відіграють інвестиції. Інтенсивний розвиток інвестиційної діяльності та підвищення конкурентоспроможності вітчизняного виробника є надзвичайно важливим завданням, оскільки його вирішення сприяє входженню України до світових товарних ринків, створенню валютних резервів, необхідних для модернізації виробництва. Це посилює інтерес до інвестиційного потенціалу та розробки найбільш раціональних шляхів його збереження і розширення.

Аналіз останніх досліджень та виділення невирішених частин загальної проблеми. Питання, пов'язані з інвестиційним потенціалом підприємства та формуванням на його основі комплексу стратегічних інвестиційних рішень, розглянуті у працях відомих учених - економістів: І. Бланка, Е. Брігхема, В. Гесця, Г. Мунцеля, А. Пересади, В. Пономаренка, П. Перерви, Р. Фатхутдинова, У. Шарпа, В. Шеремета та ін. Але, слід відзначити, що питання вибору найбільш раціональних шляхів збереження і розширення інвестиційного потенціалу досліджені недостатньо, тому потребують подальших зусиль у напрямку розробки нових пропозицій щодо підвищення інвестиційного потенціалу.

Метою даної роботи є дослідження інвестиційного потенціалу як основи формування комплексу стратегічних інвестиційних рішень та розробка шляхів його збереження і розширення.

Основна частина. Термін потенціал (від лат. potential – сила) означає можливості, наявні сили, запаси, засоби, що можуть бути використані [1].

Термінологічне визначення поняття «інвестиційний потенціал» як економічної категорії відсутнє, як наслідок виник певний простір в інтерпретації цього поняття. Існує безліч визначень, серед яких варто виокремити:

1. Інвестиційний потенціал (спираючись на ресурсні можливості об'єкта інвестування при залученні інвестицій) – це ступінь можливості вкладення коштів в активи тривалого користування, включаючи вкладення у цінні папери з метою отримання прибутку або інших результатів [2]. Таке визначення не конкретизує питання щодо джерела походження коштів (власних або залучених) та об'єкта вкладення (з точки зору підприємства - власне виробництво, або інші інвестиції).

2. Інвестиційний потенціал – це сукупність інвестиційних ресурсів, які включають матеріально-технічні, фінансові та нематеріальні активи (права власності на об'єкти промисловості, видобуток корисних копалин, акумулювання інформації, накопичені знання тощо) [3].

3. Інвестиційний потенціал – це спроможність формувати власні та залучати позикові інвестиційні ресурси [4].

Натомість пріоритетним є визначення інвестиційного потенціалу підприємства як сукупної пропозиції ресурсів, які реально та потенційно можуть бути інвестовані [5].

На наш погляд, інвестиційний потенціал підприємства - це якісна характеристика потенційної можливості залучення підприємством внутрішніх і зовнішніх ресурсів для цілей інвестування.

У структурі інвестиційного потенціалу підприємства виокремлюють потенціал виробничих (капітальних) інвестицій та потенціал фінансових інвестицій [4].

Інвестиційний потенціал залежить від таких чинників:

- інноваційність фінансових інструментів залучення коштів, адекватності їх використання за різних економічних обставин;
- правильність вибору стратегії інвестування;
- фінансовий, ресурсний, виробничо-технологічний, інноваційний, організаційно-управлінський та кадровий, маркетинговий та інші потенціали;
- державна інвестиційна політика.

У теорії та на практиці інвестування поряд із поняттям інвестиційний потенціал найчастіше трапляються такі термінологічні категорії: інвестиційний ризик, інвестиційна привабливість та інвестиційний клімат.

Інвестиційний ризик – це сукупність чинників, під впливом яких виникає імовірність непередбачуваних фінансових втрат в умовах невизначеності результатів інвестиційної діяльності або ймовірність повного або часткового недосягнення результатів реалізації інвестицій [6].

Для визначення інвестиційної привабливості (доцільності щодо інвестування в об'єкт) існує три принципи підходи:

1. Належить прихильникам школи фундаментального аналізу, які ретельно вивчають баланс та іншу звітність компанії (стан активів, обсяги продажу, тактику управління компанією, маркетинг, кваліфікація персоналу), тобто внутрішні чинники. В аналізі обов'язково використовуються систематизовані дані про стан справ у галузі, кон'юнктуру ринків, на яких підприємство реалізує продукцію або послуги.

2. Технічний аналіз, який ґрунтується на ринкових показниках цінних паперів, зокрема на показниках попиту та пропозиції цінних паперів, вивчення динаміки курсової вартості, загальноринкових тенденцій зміни курсів цінних паперів.

3. Взаємозалежність інвестиційного потенціалу (сукупності умов, чинників, які приваблюють або відштовхують інвесторів) та інвестиційних ризиків [7].

Інвестиційний клімат – це сукупність зовнішньоекономічних факторів, які у взаємодії з інвестиційним потенціалом підприємства формують його інвестиційну привабливість. Виражений такими чинниками:

- інвестиційна інфраструктура (включає державну підтримку інвестицій, елементи податкової політики та ін.);
- нормативно-правова база у сфері функціонування об'єкта інвестування;
- ефективність державного управління (на яке впливає бюрократизм, корупція, некомпетентність місцевої влади тощо);
- соціально-демографічна ситуація;
- стабільність і сприятливість політичної ситуації та ін.

Реалізація, у перспективі, інвестиційного потенціалу підприємства повинна базуватись на чіткій стратегії та із забезпеченням дотримання положень загальної стратегії фінансово-економічного розвитку та головних цілей функціонування підприємства. Тому одним із найважливіших інструментів розробки та реалізації управлінських рішень щодо інвестиційного потенціалу є інвестиційна стратегія. Інвестиційний потенціал є основою формування комплексу стратегічних інвестиційних рішень.

Розкриття інвестиційного потенціалу забезпечується через наступні складові інвестиційної стратегії:

- визначення мети, цілей та напрямків діяльності підприємства;
- оцінка та аналіз зовнішнього політичного, правового та економічного середовища;
- оцінка переваг та слабких сторін підприємства;
- аналіз стратегічних альтернатив;
- вибір стратегії і планування її реалізації.

Підприємство самостійно визначає обсяги і напрямки інвестування, обсяги розширення своєї діяльності, принципи і умови інвестування, лінію поведінки на ринку інвестицій у зв'язку з можливими змінами економічної ситуації в країні і регіонах. Тим самим, воно бере на себе величезну відповідальність, оскільки формування інвестиційної стратегії на основі інвестиційного потенціалу відіграє значну роль у діяльності та розвитку підприємства:

- забезпечує механізм реалізації перспективних планів підприємства;
- надає можливість швидкої реалізації перспектив підприємства;
- сприяє мінімізації негативних наслідків;
- відображає переваги підприємства в інвестиційній діяльності перед його конкурентами;
- забезпечує чіткий взаємозв'язок усіх рівнів управління підприємством.

Розробка інвестиційної стратегії автотранспортного підприємства в кінцевому підсумку спрямована на забезпечення стійкості і надійності його виробничо-господарської діяльності,

збільшення якості та обсягів перевезень, розширення і поновлення послуг, зміцнення стану на ринку транспортних послуг. Вона повинна долати зовнішні (дефіцит фінансових ресурсів та відносна обмеженість фінансових інструментів для реалізації інвестиційних проектів українських АТП; недостатній розвиток транспортної інфраструктури (шляхів та логістичних центрів) у цілому, що звужує інвестиційний потенціал сектора автомобільних перевезень відносно інших сфер діяльності; недостатня участь держави як ключового організатора проектів на умовах співфінансування з іншими інвесторами, здатною розширити канали надходження фінансових ресурсів на вітчизняні АТП) та внутрішні (низька якість фінансового управління й фінансового обліку на АТП, що ускладнює реальну оцінку поточної діяльності та перспектив для інвестора; низька якість підготовки інвестиційних проектів на вітчизняних АТП; відсутність належної кваліфікації менеджерів з управління проектами на АТП тощо) чинники, які є гальмом розширення інвестиційної діяльності для українських АТП, що виявляються у складності визначення для інвестора віддачі на вкладений капітал.

Доцільним є формування інвестиційної стратегії підприємства, заснованої на інвестиційному потенціалі, на трьох рівнях:

- підприємства в цілому;
- окремих стратегічних напрямів інвестування;
- продукту (товарів, послуг) як визначеної сфери діяльності.

Найвідомішими базовими стратегіями є:

1. Стратегія зростання (екстраполяції). Основними стратегічними альтернативами є прагнення до диверсифікації виробництва, до активної співпраці з інвесторами, піклування про підвищення рівня інвестиційної привабливості.

2. Стратегія стабілізації. Основними стратегічними альтернативами є прагнення до зменшення витрат; стабільності зовнішньої та внутрішньої підтримки.

3. Стратегія скорочення (кризова). Основними стратегічними альтернативами є перебудова існуючої системи інвестиційного менеджменту, зменшення інтенсивності інвестування, перерозподіл інвестиційних ресурсів.

Вибір найбільш раціональних шляхів збереження і розширення інвестиційного потенціалу проводиться на основі сформованої інвестиційної політики підприємства, принципах, факторах та засадах розкриття інвестиційного потенціалу.

До основоположних принципів слід віднести наступні:

- отримання підприємством найбільшого прибутку на вкладений капітал;
- раціональне витрачання коштів на реалізацію безприбуткових проектів;
- використання підприємством державної підтримки для підвищення ефективності інвестицій у форму бюджетних позик, гарантій Уряду і т.д.;
- забезпечення мінімізації інвестиційних ризиків;
- забезпечення ліквідності інвестицій.

При виборі найбільш раціональних шляхів збереження і розширення інвестиційного потенціалу слід враховувати наступні фактори:

- фінансовий стан підприємства;
- технічний рівень виробництва;
- наявність у підприємства як власних фінансових ресурсів, так і можливості залучення позикових коштів у виді кредитів;
- фінансові умови інвестування на ринку капіталу;
- комерційну і бюджетну ефективність інвестиційних проектів, які передбачається реалізувати;
- умови страхування і одержання відповідних гарантій від некомерційних ризиків.

Також вибір ґрунтується на таких засадах:

- спрямування інвестиційних джерел до вимог ринку;
- оптимального поєднання довго- і середньострокових інвестицій;
- комплексності та системності інвестування;
- оптимізації інвестиційного портфеля з позицій прибутковості.

Найкращим методом планування інвестицій, який дозволить розробити найбільш раціональні шляхи збереження і розширення інвестиційного потенціалу є бюджетування. Капітальне бюджетування є сучасним методом фінансового планування і контролю. Воно пов'язане з плануванням інвестицій підприємства в основні й обігові кошти, аби оцінити віддачу від цих інвестицій у довгостроковій перспективі, тобто у продовж кількох років.

Основними засадами успішної реалізації розроблених раціональних шляхів мають стати:

- збільшення обсягу капітальних вкладень підприємств за рахунок прибутку та амортизації;
- запровадження кредитних засад бюджетного фінансування інвестицій;

– збільшення обсягу інвестиційних ресурсів, що формуються на фондовому ринку за рахунок заощаджень населення;

- запровадження економічного механізму страхування інвестиційних ризиків;
- забезпечення стабільності законодавства, що регламентує режим інвестиційної діяльності.

Реалізація інвестиційного потенціалу підприємства полягає у розробці інвестиційної стратегії, яка передбачає:

- формування довгострокових цілей, які пов'язані з реалізацією мети діяльності підприємства (з позиції суспільства, яка визначається ринком) та отримання прибутку на тривалий період;
- визначення довгострокових пріоритетів у реалізації цих цілей, черговості їх досягнення і можливих фінансово-економічних наслідків для підприємства у випадку відхилень від визначених темпів і пропорцій функціонування основних його систем;
- обґрунтування і вибір методів досягнення поставлених цілей.

Правильність прийнятих науково-технічних рішень підтверджується благодійним впливом інвестицій на якість транспортних послуг, розширення їх асортименту, збільшенням прибутку підприємства.

Збереження і розширення інвестиційного потенціалу, на наш погляд, можливе за рахунок позитивного впливу, в результаті підвищення трьох основних чинників, від яких залежить інвестиційний потенціал: ресурсний потенціал, фінансовий потенціал та державна інвестиційна політика. Покращення кожного з них призведе до збільшення інвестиційного потенціалу в цілому. Запропонуємо такі шляхи підвищення інвестиційного потенціалу АТП:

1. Покращення ефективності ресурсного потенціалу підприємства.

Може відбуватися у двох напрямках:

1.1. Підвищення продуктивності праці. Цей процес відбувається за умов:

- покращення засобів праці, технології і впровадження нової техніки і прогресивної технології;
- відповідної підготовки кадрів відповідно до рівня розвитку техніки і технології на виробництві (за мету ставиться навчити працівників використовувати надані їм засоби виробництва для створення необхідної продукції в належній якості і потрібній кількості);
- підвищення кваліфікації працівників (за мету ставиться підвищення професійних знань і навичок з метою виконання більш складних робіт і підвищення продуктивності праці).

1.2. Ефективна діяльність підприємства в довгостроковій перспективі. Забезпечується високими темпами розвитку і підвищенням конкурентоспроможності. Це в значній мірі визначається рівнем інвестиційної активності і діапазоном інвестиційної діяльності підприємства.

2. Удосконалення фінансового стану підприємства.

Фінансовий потенціал АТП визначається потенційними фінансовими можливостями підприємства і характеризується фінансовими показниками його діяльності (ліквідністю, прибутковістю, платоспроможністю, фінансовою стійкістю, достатністю обігових коштів, вартістю майна підприємства, розміром зовнішнього й внутрішнього боргу та ін.). А, отже, покращення фінансового стану призведе до збільшення відповідного потенціалу.

Задля реалізації вказаного шляху слід вжити таких заходів:

- усунення зовнішніх факторів банкрутства;
- удосконалення поточного календаря фінансового документа, у якому докладно відображається грошовий обіг підприємства;
- регулювання рівня незавершеного виробництва;
- переведення низькооборотних активів до високооборотних;
- вживання локальних заходів з поліпшення фінансового стану;
- забезпечення фінансового становища підприємства в середньостроковій перспективі, яке виявляється в стабільному надходженні виручки від реалізації, в достатньому рівні ліквідності активів, підвищенні рентабельності продукції, установлення призупинення штрафних санкцій за прострочену кредиторську заборгованість, забезпечення достатності фінансових ресурсів для покриття нових поточних зобов'язань;
- поступове погашення старих боргів;
- скорочення витрат до мінімально допустимого рівня;
- проведення енерго- і ресурсозберігаючих заходів;
- створення стабільної фінансової бази;
- забезпечення стійкого фінансового становища підприємств у довгостроковій перспективі;
- створення оптимальної структури балансу та фінансових результатів; фінансової системи підприємства [8].

3. Проведення ефективної державної інвестиційної політики.

Положення ефективної інвестиційної політики, впровадження яких є основою для зростання інвестиційного потенціалу:

а) основою для визначення обсягу прямих державних інвестицій має бути попит на продукцію чи послуги відповідної галузі як у поточному періоді, так і на віддалену перспективу;

б) в умовах гострої обмеженості ресурсів селективну підтримку слід здійснювати на основі вибору не окремих галузей, а окремих об'єктів інвестиційного спрямування;

в) кожний пріоритетний напрямок повинен реалізуватися у державних програмах, що зумовлюється тим, що нарощування інвестиційного потенціалу економічного розвитку лежить у площині централізації державних коштів у бюджеті;

г) інвестиційна діяльність повинна мати чітке законодавче забезпечення.

Висновки. В рамках дослідження було визначено, що стратегічний розвиток інвестиційної діяльності у сфері транспорту має орієнтуватися на створення високоефективної соціально зорієнтованої і сприйнятливою до НТП економіки, забезпечення високої якості життя населення України, ефективну мотивацію до підприємницької діяльності. Утвердження позицій рівноправного партнерства у світовому економічному спілкуванні.

Інвестиційний потенціал дає можливість визначити пріоритетні напрями інвестиційної діяльності на довгострокову перспективу в межах часових горизонтів з прийнятною ймовірністю. Він є основою для розробки стратегії інвестиційної діяльності транспортних підприємств, визначення місії, структури виробничо-господарської діяльності та загальної стратегії економічного розвитку підприємства.

Таким чином, вибір найбільш раціональних шляхів збереження і розширення інвестиційного потенціалу відіграє значну роль у діяльності та розвитку підприємства, а його досягнення можливе за рахунок застосування наступних шляхів:

1. Покращення ефективності ресурсного потенціалу підприємства.
2. Удосконалення фінансового стану підприємства.
3. Проведення ефективної державної інвестиційної політики.

ПЕРЕЛІК ПОСИЛАНЬ

1. Абалкин Л.И. Новый тип экономического мышления / Л.И. Абалкин. – М.: Экономика, 1987. – 387 с.
2. Русавская А.В. Инвестиции и инвестиционный потенциал региона [Электронный ресурс] / А.В. Русавская // Управление экономическими системами, 2011. – Режим доступа: <http://uecs.ru/uecs-37372012/item/988-2012-01-28-05-36-33>.
3. Абыкаев Н.А. Инвестиционный потенциал и экономический рост (методологический аспект) / Н.А. Абыкаев // Экономист. – 2000. – № 6. – С. 58.
4. Лапин Е.В. Оценка экономического потенциала предприятия и механизм ее реализации / Е.В. Лапин // Вісник Сумського державного університету. Серія «Економіка». – 2004. – № 9 (68). – С. 109-123.
5. Тумусов Ф.С. Инвестиционный потенциал региона: теория, проблемы, практика / Ф.С. Тумусов. – М.: Экономика, 1999. – 272 с.
6. Покотаєва К.П. Теоретичні аспекти визначення категорій «інвестиційний потенціал» та «інвестиційна привабливість» / К.П. Покотаєва // Научн.-техн. сборник «Коммунальное хозяйство городов» – 2007. – С. 262-268.
7. Сухинова С.Е. Региональная специфика инвестиционного климата / С.Е. Сухинова. – Волгоград: ВолГУ, 2004. – 82 с.
8. Обущак Т.А. Сутність фінансового стану підприємства / Т.А. Обущак // Актуальні проблеми економіки. – 2007. – № 9. – С. 92-98.
9. Пересада А.А. Управління інвестиційним процесом / А.А. Пересада. – К.: Лібра. – 2002. – 472 с.
10. Правик Ю.М. Інвестиційний менеджмент / Ю.М. Правик // Навч. посібник. – К.: Знання. – 2007. – 431 с.
11. Хобта В.М. Управління інвестиціями / В.М. Хобта // Навч. посібник. – Донецьк: ДонНТУ, 2005. – 394 с.
12. Шершнева З.Є. Стратегічне управління / З.Є. Шершнева, С.В. Оборська // Навч. посібник. – К.: КНЕУ. – 1999. – 384 с.

REFERENCES

1. Abalkin L.I. Novyyiy tip ekonomicheskogo myishleniya / L.I. Abalkin. M.: Ekonomika, 1987. 387 p.
2. Rusavskaya A.V. Investitsii i investitsionnyiy potentsial regiona [Elektronnyiy resurs] / A.V. Rusavskaya // Upravlenie ekonomicheskimi sistemami, 2011. Rezhim dostupa: <http://uecs.ru/uecs-37372012/item/988-2012-01-28-05-36-33>.

3. Abyikaev N.A. Investitsionnyiy potentsial i ekonomicheskiiy rost (metodologicheskiiy aspekt) / N.A. Abyikaev // Ekonomist. 2000. # 6. P. 58.
4. Lapin E.V. Otsenka ekonomicheskogo potentsiala predpriyatiya i mehanizm ee realizatsii / E.V. Lapin // Visnyk Sumskoho derzhavnoho universytetu. Seriya «Ekonomika». 2004. – # 9 (68). P. 109-123.
5. Tumusov F.S. Investitsionnyiy potentsial regiona: teoriya, problemy, praktika / F.S. Tumusov. – M.: Ekonomika, 1999. 272 p.
6. Pokotaieva K.P. Teoretychni aspekty vyznachennia katehorii «investytsiinyi potentsial» ta «investytsiina pryvablyvist» / K.P. Pokotaieva // Nauchn.-tekhn. sbornyk «Kommunalnoe khoziaistvo horodov». 2007. P. 262-268.
7. Suhinova S.E. Regionalnaya spetsifika investitsionnogo klimata / S.E. Suhinova. Volgograd: VolGU, 2004. 82 p.
8. Obushchak T.A. Sutnist finansovoho stanu pidpriemstva / T.A. Obushchak // Aktualni problemy ekonomiky. 2007. # 9. P. 92-98.
9. Peresada A.A. Upravlinnia investytsiynym protsesom / A.A. Peresada. K.: Libra. 2002. 472 p.
10. Pravyk Yu.M. Investytsiinyi menedzhment / Yu.M. Pravyk // Navch. posibnyk. K.: Znannia. 2007. 431 p.
11. Khobta V.M. Upravlinnia investytsiinyi / V.M. Khobta // Navch. posibnyk. Donetsk: DonNTU, 2005. 394 p.
12. Shershneva Z.Ye. Stratehichne upravlinnia / Z.Ye. Shershneva, S.V. Oborska // Navch. posibnyk. K.: KNEU. 1999. 384 p.

РЕФЕРАТ

Гайдай Г.Г. Інвестиційний потенціал як основа формування комплексу стратегічних інвестиційних рішень / Г.Г. Гайдай // Економіка та управління на транспорті. – К.: НТУ, 2018. – Вип. 6.

Покращення параметрів функціонування автотранспортних підприємств значною мірою залежить від стану фінансування програм їх розвитку, важливу роль у забезпеченні яких відіграють інвестиції. Це посилює інтерес до інвестиційного потенціалу та розробки найбільш раціональних шляхів його збереження і розширення.

Інвестиційний потенціал дає можливість визначити пріоритетні напрями інвестиційної діяльності на довгострокову перспективу в межах часових горизонтів з прийнятною ймовірністю. Він є основою для розробки стратегії інвестиційної діяльності транспортних підприємств, визначення місії, структури виробничо-господарської діяльності та загальної стратегії економічного розвитку підприємства. В роботі зазначається, що стратегічний розвиток інвестиційної діяльності у сфері транспорту має орієнтуватися на створення високоефективної соціально зорієнтованої і сприйнятливою до науково-технічного прогресу економіки, забезпечення високої якості життя населення України, ефективну мотивацію до підприємницької діяльності, утвердження позицій рівноправного партнерства у світовому економічному спілкуванні.

Таким чином, вибір найбільш раціональних шляхів збереження і розширення інвестиційного потенціалу відіграє значну роль у діяльності та розвитку підприємства, а його досягнення можливе за рахунок застосування наступних шляхів:

- покращення ефективності ресурсного потенціалу підприємства;
- удосконалення фінансового стану підприємства;
- проведення ефективної державної інвестиційної політики.

КЛЮЧОВІ СЛОВА: ІНВЕСТИЦІЙНИЙ ПОТЕНЦІАЛ, СТРАТЕГІЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ, ІНВЕСТИЦІЙНА ПОЛІТИКА.

ABSTRACT

Haidai H.H. Investment potential as a basis for the formation of a complex of strategic investment decision. Economics and management on transport. Kyiv. National Transport University. 2018. Vol. 6.

The improvement of parameters of functioning of motor transport enterprises largely depends on the state of financing of the programs of their development, an important role in providing of that is played by investments. It strengthens interest in investment potential and development of the most rational ways of his maintenance and expansion.

Investment potential gives an opportunity to define priority directions of investment activity on a long-term prospect within the limits of sentinel horizons with acceptable probability. He is basis for development of strategy of investment activity of transport enterprises, determination of mission, structure productive - to economic activity and general strategy of economic development of enterprise. It is in-process marked that strategic development of investment activity in the field of transport must be oriented on

creation of the high-efficiency economy providing of high quality of life of population of Ukraine socially orientated and receptive to scientific and technical progress, effective motivation to entrepreneurial activity, claim of positions of equal in rights partnership in a world economic communication.

Thus, the choice of the most rational ways of maintenance and expansion of investment potential plays a considerable role in activity and development of enterprise, and his achievement is possible due to application of next ways:

- improvement of efficiency of resource potential of enterprise;
- improvement of the financial state of enterprise;
- realization of effective public investment policy.

KEYWORDS: INVESTMENT POTENTIAL, STRATEGY OF INVESTMENT ACTIVITY, INVESTMENT POLICY.

РЕФЕРАТ

Гайдай А.Г. Инвестиционный потенциал как основа формирования комплекса стратегических инвестиционных решений / А.Г. Гайдай // Экономика и управление на транспорте. – К.: НТУ, 2018. – Вып. 6.

Улучшение параметров функционирования автотранспортных предприятий в значительной степени зависит от состояния финансирования программ их развития, важную роль в обеспечении которых играют инвестиции. Это усиливает интерес к инвестиционному потенциалу и разработке наиболее рациональных путей его сохранения и расширения.

Инвестиционный потенциал дает возможность определить приоритетные направления инвестиционной деятельности на долгосрочную перспективу в пределах часовых горизонтов с приемлемой вероятностью. Он является основой для разработки стратегии инвестиционной деятельности транспортных предприятий, определения миссии, структуры производственной - хозяйственной деятельности и общей стратегии экономического развития предприятия. В работе отмечается, что стратегическое развитие инвестиционной деятельности в сфере транспорта должно ориентироваться на создание высокоэффективной социально сориентированной и восприимчивой к научно-техническому прогрессу экономики, обеспечения высокого качества жизни населения Украины, эффективную мотивацию к предпринимательской деятельности, утверждение позиций равноправного партнерства в мировом экономическом общении.

Таким образом, выбор наиболее рациональных путей сохранения и расширения инвестиционного потенциала играет значительную роль в деятельности и развитии предприятия, а его достижение возможно за счет применения следующих путей:

- улучшение эффективности ресурсного потенциала предприятия;
- усовершенствование финансового состояния предприятия;
- проведение эффективной государственной инвестиционной политики.

КЛЮЧЕВЫЕ СЛОВА: ИНВЕСТИЦИОННЫЙ ПОТЕНЦИАЛ, СТРАТЕГИЯ ИНВЕСТИЦИОННОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ, ИНВЕСТИЦИОННАЯ ПОЛИТИКА.

АВТОРИ:

Гайдай Г.Г., Національний транспортний університет, старший викладач кафедри економіки, e-mail: Ania-gy@ukr.net, тел.: +380442803016, Україна, 01010, м. Київ, вул. М.Омеляновича-Павленка, 1, к. 313.

AUTHOR:

Haidai H.H., National Transport University, senior lecturer, department of Economics, e-mail: Ania-gy@ukr.net, tel.: +380442803016, Ukraine, 01010, Kyiv, M. Omelianovycha-Pavlenka str., 1, of. 313.

АВТОРЫ:

Гайдай А.Г., Национальный транспортный университет, старший преподаватель кафедры экономики, e-mail: Ania-gy@ukr.net, тел.: +380442803016, Украина, 01010, г. Киев, ул. М. Омеляновича-Павленка, 1, к. 313.

РЕЦЕНЗЕНТИ:

Швец Л.В., кандидат економічних наук, доцент, Національний транспортний університет, професор кафедри «Економіка», Київ, Україна.

Бондаренко С.В., доктор економічних наук, професор, президент Української академії інвестицій в науку і будівництво, Київ, Україна.

REVIEWER:

Shvets L.V., Ph.D., associate professor, National Transport University, professor, department of Economics, Kyiv, Ukraine.

Bondarenko Ye.V., Ph.D., Economics (Dr.), professor, President of Ukrainian Academy of Investment in Science and Construction, Kyiv, Ukraine.